

ніхто з них не бачив його. Може хто з вас бачив де невеличкого, русавого хлопця? — А ті, що вертали з Єрусалима, казали:

— Ні ми не бачили вашого сина. Ми були в святині та бачили там чудну дитину. Був се хлопчина гарний наче ангел. Він перейшов Ворота Правди. Але вашого хлопця ми не бачили.

І вже хотіли подрібно розказувати цілу подію, але засумовані родичі не мали часу слухати їх.

Йшли далше і зустріли знова гурт людей, що вертали з Єрусалима. Стали і їх питати, чи не бачили де хлопчика, а вони почали розказувати їм про дитину, що подобала на висянца неба і перейшла Мостом до Раю.

Але родичі навіть не хотіли слухати їх і чим скорше поспішили до міста.

Довго ходили по вулицях і питали людей, але ніхто не вмів їм нічого сказати про їх хлопця.

Вкінці зайшли до святині. Засумована жінка сказала: Коли ми зайшли аж тут, то ходім подивити ся на дитину, про котру розказували, що зійшла з неба.

Ввійшли до святині і питали, де можуть побачити сю дитину. Їм відповіли:

— Ідть там де святі мужі сидять зі своїми учениками. Там побачите її. Старий посадив її поруч себе і заповідав її пита-